

av 1901 borde vi ännu ha 10 mil.¹ Vår första vändpunkt, vid Ghaschun-gobis sanddyner, borde befinna sig rakt norr om läger n:r 130.

Följande dag anslogs till spaning mot nordväst. Serat var lots, blott personbilen användes. Jag stannade kvar i läger n:r 130. Klockan sex på kvällen blänkte lamporna till i mörkret och våra spejare återvände efter att ha förbrukat 9 gallons bensin på 46 eng. mil och lika mycket åter, eller 92 miles. De hade funnit en öppen saltkälla med skelettet av en sannolikt tam kamel, spillning av kamel och häst och osäkra spår av en gammal lägring. De hade varit vid bortre randen av ett 3 km. brett sandbälte, som de icke ansågo utgöra något hinder för lastbilen.

Allt som kunde undvaras kvarlämnades vid läger n:r 130, där San Wa-tse och Tjokdung fingo stanna kvar med det ena tältet, tillräcklig proviant och 160 gallons bensin. Lastbilen var alltså betydligt lättare då vi bröto upp den 5 december i strålande klar och ren luft.

Vi åka mot väster genom absolut sterilt land, en vågig slätt av svart grus, vilande på stoft. På en liten kulle där vi rastade en stund byggdes ett röse. Skall det finnas en gång av någon sentima resande? De åsar, mellan vilka vi åka, bestå av porfyrier och porfyr-tuffer.

Åt sydväst och väster öppnar sig landet och blir som ett hav. I sydväst synes tydligt Su-lo-hos torra bädd

¹ På den bifogade kartan har vår route blivit inlagd med Tun-hwang som enda fasta punkt. Den västra ändpunkten av bilfärden genom Pei-shan ligger sannolikt västligare än vad kartan anger.